

Конкурс Горовиця: магія імені

Віктор Сподаренко

22 березня, 16:37

ZN №1236, 23 березня — 29 березня

З 16 до 24 квітня у столиці триватиме Міжнародний конкурс молодих піаністів пам'яті Володимира Горовиця.

За час проведення конкурсу учасниками змагань стали понад 1300 молодих музикантів з 35 країн світу, що свідчить про неабияку увагу міжнародної спільноти до цього музичного форуму. З минулого року внесено зміни до положення про проведення конкурсу. Відтак один конкурс триває впродовж трьох років — щороку по черзі представляючи одну вікову категорію: найменших учасників "Горовиць-Дебюту" і Молодшу групу; Середню групу; Старшу групу.

16–24 квітня відбудуться прослуховування Середньої групи у віковій категорії від 14 до 19 років. (До речі, попередній кваліфікаційний відбір учасників уже відбувся, його пройшли 27 молодих виконавців з дев'яти країн світу.)

За роки свого існування міжнародний конкурс став невід'ємним складником музичної культури України, фортепіанної зокрема. Спілкуючись з його лауреатами, можна довідатися, що, побувавши на конкурсі хоча б один раз, учасники стають частиною великої фортепіанної сім'ї, яка впродовж багатьох років сприяє їхньому кар'єрному зростанню.

Завдяки чому? З 1998 року при конкурсі працює "Школа виконавської майстерності", а з 2000-го діє Міжнародний культурно-мистецький проект "Міжнародна літня музична академія". Впродовж цих років понад 700 молодих музикантів з 18 країн світу в межах зазначених проектів мали можливість відвідувати майстер-класи і навчатись у знаних музикантів.

Один з відомих піаністів США ХХ століття — Даніель Поллак сказав про Володимира Горовиця: "Час від часу в нашому житті з'являється виконавець, який справляє настільки велике враження, що, відчувши його один раз, ми змінюємося назавжди". Ці слова можна застосувати й до конкурсу, названого в пам'ять видатного музиканта. Адже за 24 роки проведення конкурсу він вплинув на професійне становлення багатьох молодих виконавців. Наприклад, чимало лауреатів підтвердили свої досягнення на багатьох престижних міжнародних конкурсах: імені А.Рубінштейна (Ізраїль), Вана Кліберна (США), імені Ф.Буззони (Італія), імені П.І.Чайковського (РФ), конкурсі піаністів у Хамамацу (Японія), конкурсі ARD (Німеччина) та інших.

Виконавчий директор, президент Міжнародного благодійного фонду Конкурсу Горовиця Ірина Полстянкіна розповідає:

— Починаючи з 2004 року Конкурс Горовиця — єдиний в Україні, що входить до складу Всесвітньої федерації міжнародних музичних конкурсів. А щоб стати членом Всесвітньої федерації, потрібно було виконати низку умов і кваліфікаційних вимог. Серед них: віковий ценз (участь молодих музикантів, старших за 19 років), кількість премій і розмір преміального фонду, "міжнародність" членів журі та учасників, наявність ангажементів. Конкурс має проходити в акустичних залах за наявності висококласних роялів різних брендів. До участі у фінальному турі мають залучатися професійні симфонічні колективи.

Конкурс інспектують представники WFIMC, приїжджають колеги з інших конкурсів, тож рівень та умови його проведення — предмет нашої постійної турботи. Дирекція конкурсу Горовиця працює в режимі non-stop і за 24 роки сформувала структуру, складниками якої є Міжнародна літня музична академія, система майстер-класів протягом навчального року в КІМ ім. Р.Глієра, організація і проведення концертів в Україні та за кордоном, унікальні радіо-концерти й авторські програми Іванки Карабиць на радіо "Аристократи", видавнича діяльність, активні сторінки в соціальних мережах. Не маючи такої активності, неможливо залишатися на плаву в сучасному світі, підтверджувати свою кваліфікацію члена Всесвітньої федерації.

— Пані Ірино, однією з обов'язкових вимог I туру є виконання музики українських композиторів. Із досвіду попередніх років, чи вдається впоратися з інтерпретацією української фортепіанної музики виконавцям зі США, Південної Кореї, КНР, Японії, Австралії, Ізраїлю, Італії?

— Виконання п'єси українського композитора іноземними учасниками — це дуже цікаво і для журі, і для публіки. Іноземці просять надіслати їм ноти, часто ведемо досить тривале листування: "а можна п'єсу-мініатюру віртуозного плану?", "а кантилену?", "а в джазовій манері?". Потім з інтересом чекаємо, що ж вибере учасник.

Іноді трапляється, що деякі п'єси стають "хітами" в іноземців. Так було з "Токатою" В.Філіппенка, "Бурлескою" М.Скорика, "Кіч-музикою" В.Сильвестрова, "Прелюдіями" І Карабиця; нині дуже популярний С.Борткевич. Часто саме іноземні учасники отримують спецприз за виконання п'єси українського композитора. Уже впродовж багатьох років іноземні учасники і члени журі просто-таки скуповують усі, які тільки можливо, ноти українських композиторів. Ми, звісно, намагаємося допомогти, хоча дуже важко пояснити нашим гостям, чому в столиці європейської держави немає спеціалізованого нотного магазину...

— Як журі конкурсу зазвичай оцінює яскраві творчі індивідуальності? Що є переважним — артистизм, демонстрація особистого виконавського стилю чи "слухняне" розкриття стилю композитора?

— У самій назві конкурсу "пам'яті В.Горовиця" є магія імені. Тому наше журі чує і відзначає конкурсантів з яскраво вираженою індивідуальністю, іноді прощає їм вільну інтерпретацію, оскільки знає, що таланту можна те, чого не можна звичайному виконавцеві.